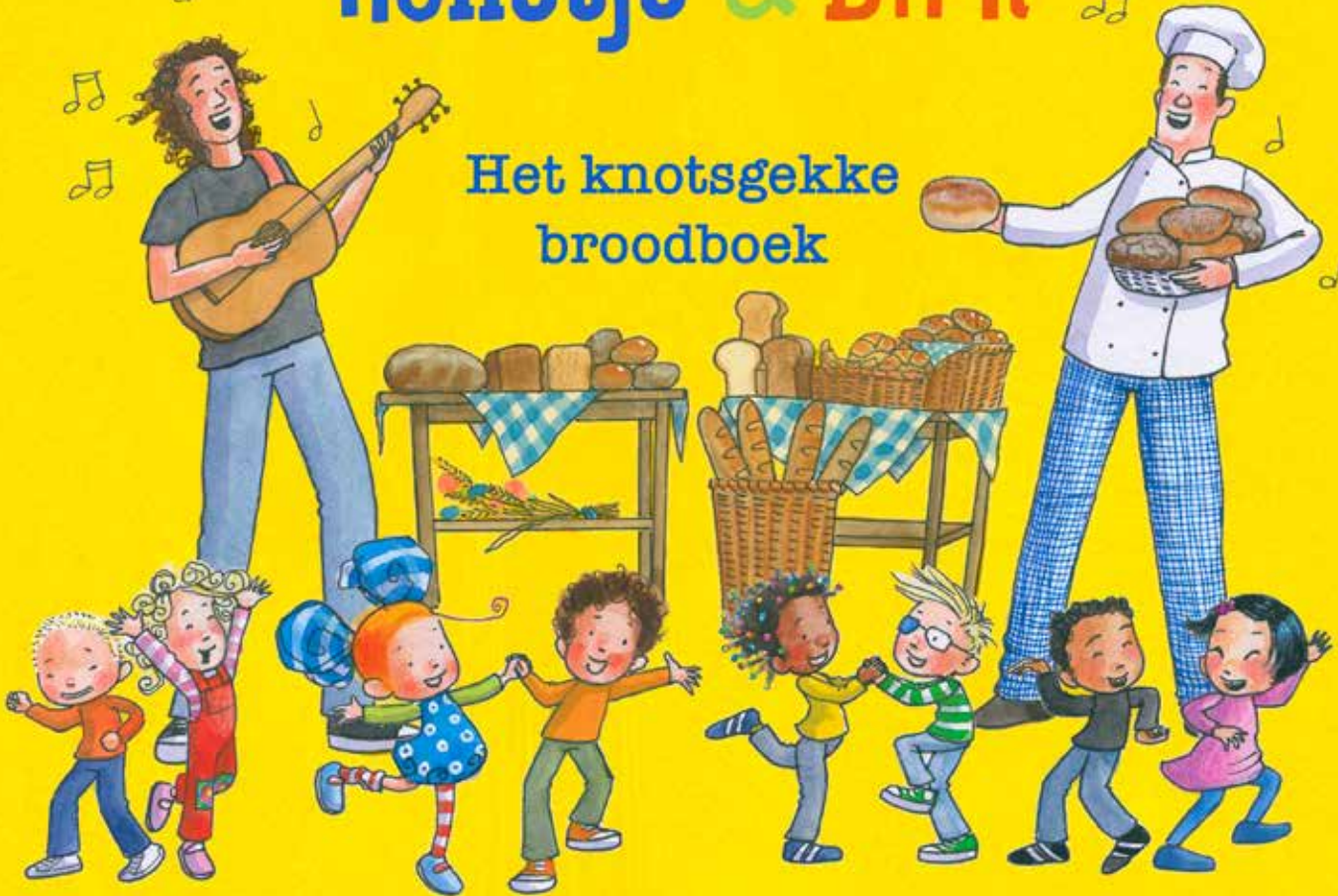

Pieter Feller & Natascha Stenvert

Kolletje & Dirk

Het knotsgekke
broodboek

Brood uit Europa
Goed verhaal!

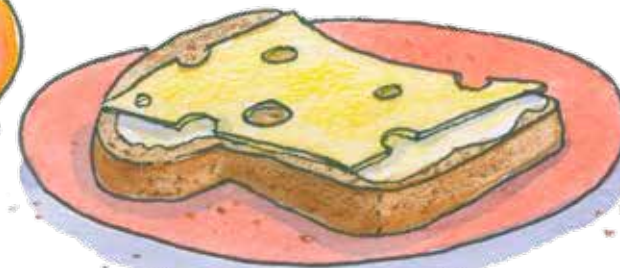
ENJOY
IT'S FROM
EUROPE

Pieter Feller & Natascha Stenvert

Kolletje & Dirk

Het knotsgekke broodboek

Colofon

Het knotsgekke broodboek is uitgegeven als onderdeel van de campagne Brood uit Europa. (Een) goed verhaal.

Meer weten over brood?

Kijk dan op www.brood.net (Nederland) of www.broodengezondheid.be (België).

Tekst © 2020 **Pieter Feller**

Illustraties © 2020 **Natascha Stenvert**

Redactie **Hannerlie Modderman**

Concept **Alfred International**

www.pieterfeller.nl

www.nataschastenvert.com

En wil je meer weten over het meisje met de toversokken?

Kijk dan op www.facebook.com/kolletje

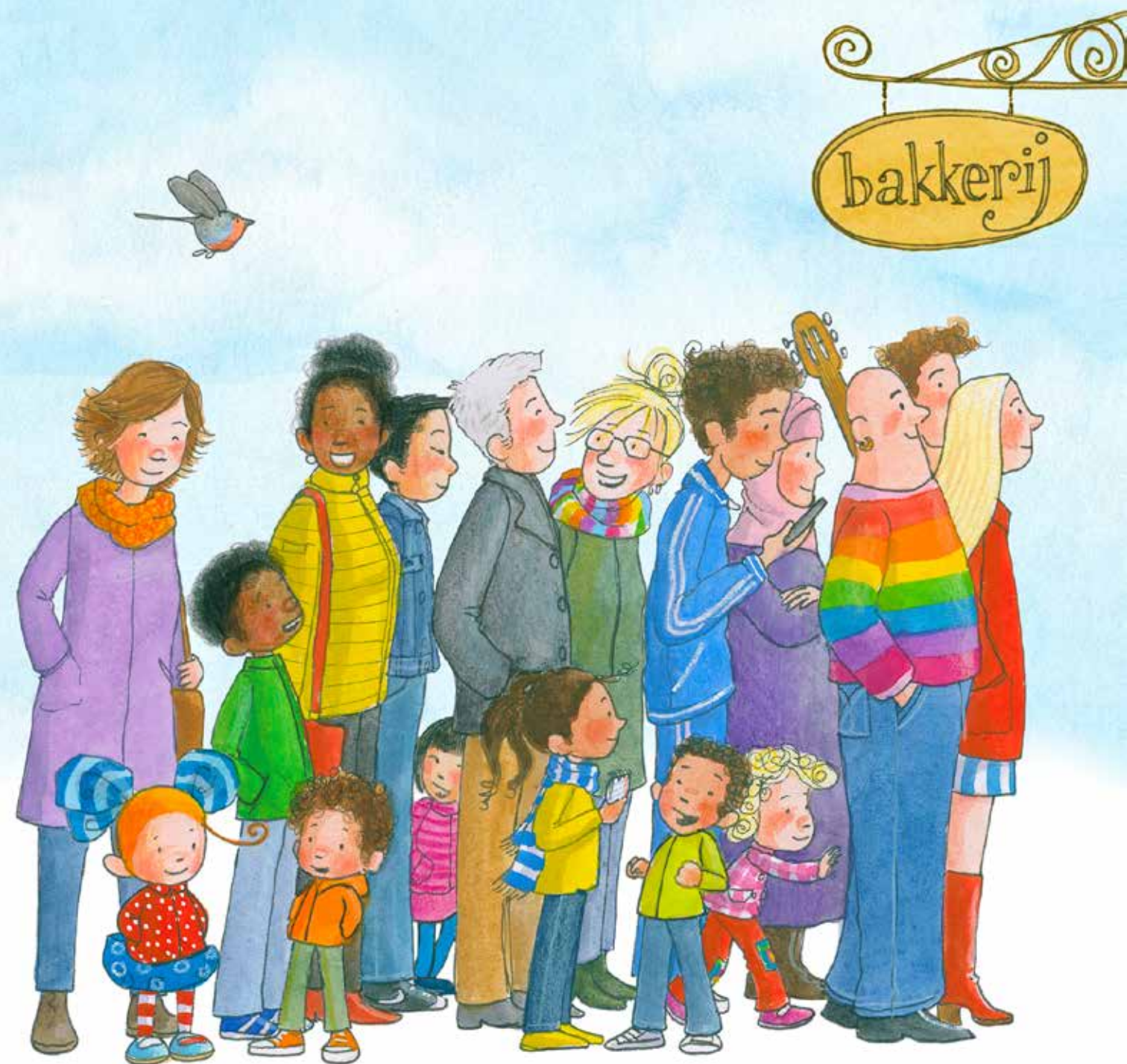
Inhoud

Allemaal blootjes 4

Het betoverde ontbijt 20

Het geweldige ontbijtfeest 32

Allemaal blootjes

Vandaag gaan Kolletje en Dirk met mama naar een bakkerij. Ze mogen kijken hoe brood wordt gebakken. De bakker bakt het brood heel vroeg, want 's morgens als de winkels opengaan, moeten de broden al in de rekken liggen.

Vandaag heeft hij dat ook gedaan, maar de bakkerij is speciaal wat langer opengebleven voor iedereen die wil kijken wat een bakker allemaal doet.

Er staat al een hele rij. Kolletje ziet kinderen uit haar klas en meester Lucas.

‘Hoi, meester Lucas!’ roept ze.

Meester Lucas steekt zijn gitaar omhoog en zwaait naar de kinderen.

‘Ik heb speciaal voor de bakker een liedje geschreven en dat ga ik straks zingen.’

‘Mijn meester maakt heel veel liedjes,’ zegt Kolletje, tegen Dirk. ‘Heb jij ook zo’n meester op school?’

Dirk schudt zijn hoofd.

‘Hoi, Diederik!’ zegt een meisje tegen Dirk.

Het is Liekje. Zij zit bij Kolletje in de klas.

‘Ik heet geen Diederik,’ moppert Dirk.

‘Ik ben Kolletjes liefste vriendinnetje,’ zegt Liekje.

Ze probeert zich tussen Kolletje en Dirk in te wurmen.

Liekjes moeder trekt haar vlug mee. ‘Pff, wat is het hier druk,’ zegt ze. ‘Kom we gaan daar staan.’

Dirk zucht opgelucht.

Dan gaat de deur van de bakkerij open en iedereen mag naar binnen.

‘Hoi, Kolletje!’ roept een jongen. Het is Patrick.

‘Ga je ook naar dat poepiebrood kijken?’

Kolletje schudt alleen maar haar hoofd.

Als ze allemaal binnen zijn, worden ze door de bakker begroet.

Hij draagt een kort wit jasje en een broek met kleine blauwe ruitjes.

Op zijn hoofd heeft hij een witte muts.

‘Goedemorgen grote mensen en kleine mensen!’

Ik ga jullie vandaag wat vertellen over het bakken van brood.’

‘Hebt u ook drolletjesbrood?’

roept Patrick.

De bakker glimlacht,

maar zegt niets.

Hij vertelt over alle soorten

brood die hij bakt.

Op een paar planken achter

hem staan er heel wat.

Hij pakt er een op.

‘Dit is een brood zonder gluten.’

Er zijn mensen die buikpijn

krijgen van gluten.

Voor hen bakken we dit brood.’

‘Wat zijn gluten?’ vraagt Pim, die ook bij
Kolletje in de klas zit. Hij heeft een brilletje
op en een lapje voor zijn oog.

‘Dat zijn stofjes in granen,’ zegt de bakker.

‘Die zorgen ervoor dat brood mooi luchtig wordt.’

‘Ik lust geen korstjes!’ roept Liekje zomaar.

‘Daar krijg ik buikpijn van.’

‘Dat is jammer,’ zegt de bakker. ‘Wist je dat je sneller
leert fluiten als je broodkorsten eet?’

De kinderen proberen meteen te fluiten. Bij sommige grote kinderen
lukt het. Bij Kolletje en Dirk klinkt er niets.

‘Jullie moeten nog wat oefenen,’ zegt mama.

Ik weet wat beters, denkt Kolletje.

Vlug knijpt ze haar ogen dicht,

denkt aan dat ze kan fluiten

en fluistert: 'Katharina Orselia

Laetitia.'

Nu probeert ze het nog een keer.

Ze tuit haar lippen en blaast hard.

Heel zachtjes klinkt er gefluit.

'Ik eet altijd mijn korstjes op,' zegt ze trots.

'Ik ga voortaan ook korstjes eten!' roept Liekje,

want ze wil ook graag leren fluiten.

De bakker gaat door met zijn verhaal: Er zijn heel veel

soorten brood: Witbrood, bruinbrood, volkorenbrood,

stokbrood, meergranenbrood, roggebrood en

zuurdesembrood.

Weten jullie dat het graan waar het meel van gemaakt is eigenlijk een soort gras is?'

'Bah!' fluistert Dirk. 'Ik lust geen gras.'

'Ik ben geen koe!' roept Patrick.

'We hoeven ook geen gras te eten,' gaat de bakker verder.

'We gebruiken de zaadjes van het gras. Bijvoorbeeld tarwekorrels.

Die worden gemalen tot het meel is. Van meel maak ik deeg.

Ik meng het meel met water, zout en gist of desem.

Van het deeg wordt brood gebakken.'

De bakker neemt iedereen mee naar een grote bak waar deeg in ligt.

‘Hier gaat het deeg rijzen,’ legt hij uit.

‘Het ruikt naar bier,’ zegt Liekje. ‘Mijn vader drinkt veel bier.’

‘Dat valt wel mee, hoor,’ zegt haar moeder snel.

Ze trekt Liekje mee en fluistert wat in haar oor.

De bakker neemt iedereen mee naar een tafel waarop hoopjes deeg liggen. ‘Ik zal voordoen hoe je deeg moet kneden. Dat kneden is nodig om een brood lekker luchtig te maken. Ik heb er een machine voor, maar vandaag doen we het met de hand.’

Hij rolt het deeg uit en slaat erop en vouwt het en rolt ermee.

‘Voor iedereen ligt een hoopje deeg klaar. Jullie mogen het zelf kneden, dan moet het rijzen en daarna gaat het de oven in.

Dan kun je straks je eigen broodje opeten.’

Voor de kinderen staan er krukjes bij de tafel om op te staan.

Ze krijgen een schortje om en dan gaan ze kneden.

Elk deeghoopje is genoeg voor een broodje. Patrick rolt zijn deeg in de vorm van een drol. Pim buigt voorover om het deeg goed te bekijken. Oei, de bril glijdt van zijn neus en valt in het deeg. Hij vist hem er vlug uit en zet hem weer op. Daar moeten de kinderen allemaal om lachen, want hij kan niets meer zien. Pims moeder spoelt de bril snel af onder de kraan. Kolletje maakt er een soort popje van dat een beetje op haar lijkt.

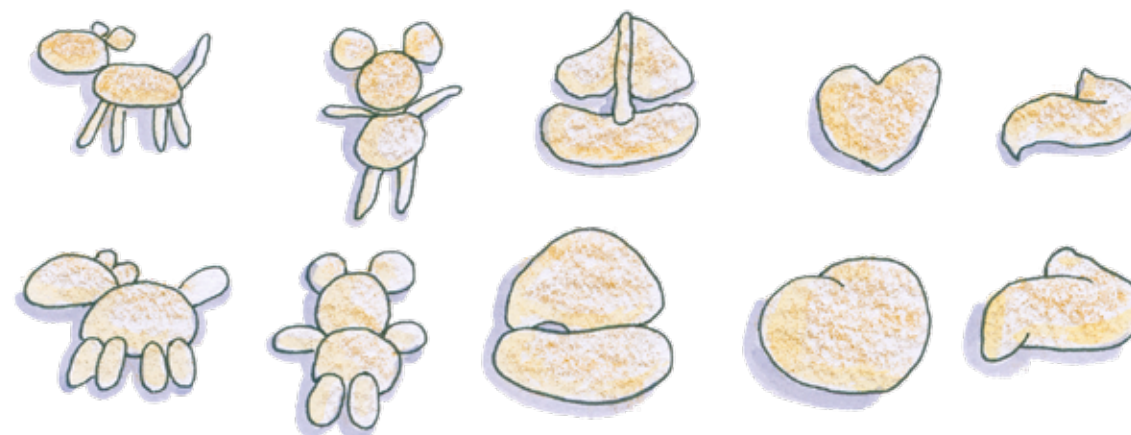
De kinderen kijken naar het deeg, dat rijst en veel groter wordt.

‘Het brood groeit zomaar,’ zegt Kolletje verbaasd.

Als de broodjes de oven ingaan om te worden gebakken, gaat meester Lucas op een kist staan.

‘Speciaal voor alle bakkers in Nederland en België heb ik een bakkersliedje gemaakt. Voordat ik het ga zingen, wil ik eerst nog wat vertellen. Toen ik klein was, kon ik de r niet uitspreken, dat werd een l. Dus zei ik niet “broek”, maar “bloek”. En geen “bruin”, maar “bluin”.

Hoe noemde ik een broodje, denken jullie?’

'Blootje!' roept iedereen.

'Ik wil een blootje, ik wil een blootje,'
zingt Patrick.

Meester Lucas pakt zijn gitaar.

'Het bakkersliedje gaat zo,' zegt hij.

'Wie is er zo heel vroeg wakker?

Dat is onze eigen bakker!

*Liggen jullie nog in je bedjes,
dan bakken bakkers pistoletjes,
stokbrood, croissants én roggebroodjes,
broden met pitten, zaden en nootjes.*

*'s Morgens vroeg een lekker ontbijtje
broodje met kaas, appeltje-eitje,
yoghurt met banaan en muesli erin*

zo heb je elke dag, een gezond begin.

*Maar zijn jullie eenmaal in de klas,
dán zien de bakkers hun bedden pas.*

*Het werk is weer een dag gedaan,
eindelijk mogen ze slapengaan.'*

Meester Lucas zingt het nog een keer en even later zingen
ze allemaal mee.

Dan zijn de broodjes klaar en mogen uit de oven.

'Pas op!' waarschuwt de bakker.

'Ze zijn gloeiend heet.'

Ze zingen allemaal nog maar een keer het bakkersliedje
totdat de broodjes zijn afgekoeld. De bakker gaapt.

Niet omdat hij het liedje niet leuk vindt, maar hij is moe
en wil graag naar zijn bed. Dan neemt iedereen voorzichtig
een hap van het warme broodje.

Lekker
blootje,
hè Dilluk

Het betoverde ontbijt

Het is zondagmorgen heel vroeg, maar Kolletje en Dirk zijn al aangekleed en zitten op de schommel in het speeltuintje.

‘Slapen ze nog bij jou?’ vraagt Kolletje aan Dirk.

Dirk knikt. ‘Het zijn slaapkoppen.’

‘Mijn papa, mama en Keesje slapen ook nog,’ zegt Kolletje.

‘Heb jij al een boterham gegeten?’ vraagt Dirk. Kolletje schudt haar hoofd. ‘Dat doe ik straks met papa en mama.’

‘Ja, ik ook,’ zegt Dirk.

Buurman Harry komt zijn huis uit. Hij heeft zijn sportkleding aan. ‘Goeiemorgen, Kolletje en Dirk!

Jullie zijn vroeg op.’ Kolletje lacht. ‘Jij toch ook, buurman Harry.’

‘Daar heb je gelijk in, Kolletje.’

De buurman gaat bij een boom staan en duwt ertegenaan.

‘Die boom kun je niet omduwen, hoor,’ zegt Kolletje.

‘Ik doe rekoefeningen,’ zegt buurman Harry. ‘Dat is goed voor mijn spieren, want ik ga straks joggen.’

‘Dat gaat papa ook doen,’ zegt Kolletje, ‘maar nu ligt hij nog in bed.’

‘Mijn mama heeft loopschoenen gekocht, maar die staan in de kast,’ vertelt Dirk.

Buurman Harry buigt en raakt zijn tenen aan. ‘Ik ben vroeg opgestaan en toen heb ik een paar lekkere volkoren boterhammen gegeten, want een goed ontbijt is belangrijk. Hebben jullie al wat gegeten?’ Kolletje en Dirk schudden hun hoofd.

Plotseling komt er een hondje de speeltuin in gerend.

Hij tilt zijn poot op en plast tegen de boom.

‘Hé, Doerakkie!’ roept Kolletje, die van de schommel af glijdt.

Het hondje holt naar haar toe en Kolletje geeft hem een knuffel.

Daar komt het baasje van Doerak aan.

Het is meneer De Jong met zijn rollator.

‘Goedemorgen, kleine vriendjes en buurman Harry,’ groet meneer De Jong.

‘Ik ben niet klein,’ mompelt Dirk.

‘Hoi, meneer De Jong,’ groet Kolletje.

Buurman Harry is klaar met zijn rekoefeningen.

Hij steekt een hand op en rent naar het park.

‘U bent ook al vroeg op, meneer De Jong,’ zegt Kolletje.

‘Ja, Doerak begon te piepen. Hij sprong bij me in bed en hij krabde op de dekens. Dat betekent dat hij eruit wil en dan moet ik mee.’ Kolletje en Dirk moeten erom lachen. ‘Ik heb hem eerst een bakje voer gegeven,’ vervolgt meneer De Jong.

‘Hij schrokte het snel naar binnen. Ik had net genoeg tijd om een kopje koffie te drinken.’ ‘Schrokken mag niet,’ vindt Dirk.

‘Honden zijn anders dan mensen,’ legt meneer De Jong uit.

‘Zij mogen schrokken en wij moeten goed kauwen.’

Dirk glijdt van de schommel af en kijkt naar Doerak. Het hondje is druk aan het snuffelen en rent dan in de richting van het park.

‘Jullie zien het, kinderen. Ik moet er weer vandoor. Doerak wil naar het park.’ Meneer De Jong duwt tegen zijn rollator en gaat achter het hondje aan. ‘Wij gaan mee!’ zegt Kolletje.

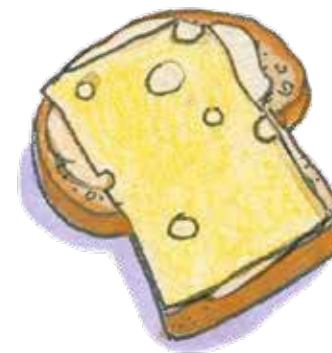

‘Moeten jullie dat niet even tegen papa en mama zeggen?’ vraagt meneer De Jong.

‘Ze slapen nog,’ zegt Kolletje. ‘We zijn allang terug als ze wakker worden.’ Dirk knikt.

Met z’n drieën lopen ze naar het park.

Er zijn best veel mensen. Niet iedereen slaapt op zondagmorgen uit. In de verte zien ze buurman Harry, die rondjes door het park rent. Doerak heeft een hondenvriendje gevonden. Samen hollen ze over het grasveld. Vlak langs een paar meisjes met picknickmanden. ‘Hé, dat is mijn oppas Fleur met haar vriendinnen, Shanice en Farida.’ Kolletje en Dirk rennen naar de meisjes toe.

‘Hoi, Fleur!’ groet Kolletje. ‘Ha, Kolletje en Dirk,’ groet Fleur. ‘Wat gaan jullie doen?’ vraagt Kolletje.

‘Lekker ontbijten op het grasveld.’

‘Ik lust wel een boterham,’ fluistert Dirk in Kolletjes oor.

Kolletje krijgt ook honger. Ze knijpt haar ogen stijf dicht, denkt aan een lekkere boterham met kaas en fluistert: ‘Katharina Orselia Laetitia.’

Fleur en haar vriendinnen spreiden een groot kleed uit op het grasveld. Kolletje en Dirk helpen mee om het mooi glad te trekken.

‘Willen jullie soms ook een hapje mee-eten?’ vraagt Shanice met een knipoog.

‘Ja!’ roept Dirk.

De meisjes beginnen de manden uit te pakken; borden, kopjes, messen en vorken. Verder allerlei lekkere dingen, zoals melk, yoghurt, margarine, fruit en brood.

Fleur begint op te noemen wat ze allemaal hebben meegenomen. ‘We hebben bananen, appels en kiwi’s, sneetjes bruinbrood, volkorenbrood, kaas, pindakaas en zelfgemaakte hummus en avocadospread.’

‘Hoemoes?’ vraagt Kolletje. ‘Is dat zoiets als appelmoes?’

Daar moeten Fleur, Shanice en Farida om giechelen.

‘Hummus is van kikkererwten gemaakt.’

Dirk kijkt vies. 'Kikkers?'

'Nee, een soort erwten. Maar dan gemalen,' legt Fleur uit. 'Heel lekker.'

'Ik eet geen vlees,' zegt Farida. 'Dus zeker geen kikkers.' Ze opent een bakje waar gekleurde bloemblaadjes inzitten.

'Wat willen jullie eten, jongens?' vraagt Fleur.

'Ik lust wel een boterham met pindakaas,' zegt Dirk.

'Ik met kaas,' zegt Kolletje.

Fleur maakt de boterhammen klaar. Intussen staren Kolletje en Dirk met grote ogen naar Farida die avocadospread op een boterham smeert en er daarna gele bloemblaadjes op strooit.

'Ga jij bloemen eten, Farida?' vraagt Kolletje.

Dirk neemt een hap van zijn boterham.

'Bah, wie eet er nou paardenbloemen.'

'Dat zijn geen paardenbloemen, hoor,' zegt Farida, 'maar blaadjes van de goudsbloem.

Die kun je eten. Ze staan heel mooi in je tuin, maar ook op je boterham.'

'Het lijkt wel confetti,' grapt Shanice, die een boterham met hummus neemt.

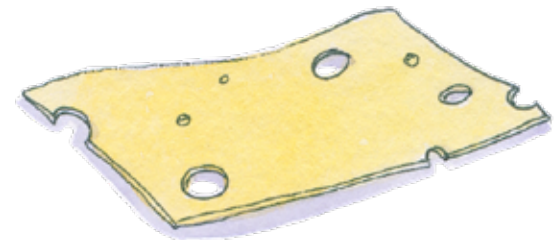
'Hoi, meneer De Jong!' groet Fleur, als de oude man komt aan geschuifeld.

'Lust u ook een boterham?'

'Daar zeg ik geen nee tegen,' zegt meneer De Jong blij.

'Wat wilt u erop?'

'Kaas vind ik wel lekker!'

Dan zien ze ineens vlak naast Kolletje een bordje bewegen.
Zomaar, zonder dat iemand eraan zit.

‘Ben je soms aan het toveren, Kolletje?’ vraagt Fleur lachend.
Kolletje schudt haar hoofd.
Nu beweegt het kleed weer. Ze zien een bobbel verschijnen.
Shanice tilt het kleed een stukje op.

‘O, het is een molletje die een hoopje maakt.’
‘Kolletje en het molletje,’ grapt Fleur. ‘Met jou beleef je ook altijd
wat bijzonders.’ Kolletje knikt.

‘Mag ik dan nu een
boterham met
bloemblaadjes
proeven?’ ‘Natuurlijk!’ zegt Farida.

‘Jij ook, Dirk?’ vraagt Farida met een knipoo.
Maar Dirk schudt zijn
hoofd. ‘Nee, ik hoef
geen pindakaas met
paardenbloemen,’ zegt
hij en hij eet vlug zijn
boterham op.

Het geweldige ontbijtfeest

Als Kolletje wakker wordt, pakt ze haar knuffel Waffie en loopt naar het raam. Ze schuift het gordijn open, kijkt naar buiten en juicht.

‘De zon schijnt, Waffie!’

Waffie ziet het ook.

‘Als het regent gaat het niet door,’ zegt Kolletje.

Waffie kijkt Kolletje vragend aan.

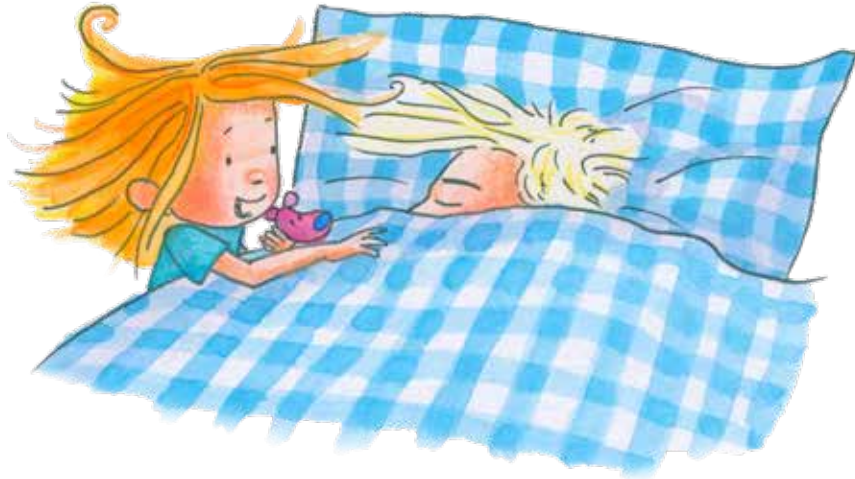

‘We hebben vandaag een ontbijt met de hele buurt bij het speeltuintje en jij mag mee. Dat vind je vast gezellig.’

Dat vindt Waffie zeker leuk.

Hij hoopt dat er ook hondenbrood is.

Kolletje holt naar de slaapkamer van papa en mama. Ze klimt op een stoel en springt boven op de bulten onder het dekbed. Er klinkt gekreun. 'Opstaan, papa en mama!'

Papa's slaperige hoofd komt tevoorschijn. 'Heb je honger, Kolletje? Zal ik een boterham klaarmaken?'

'Nee, papa. Je moet eruit komen. We gaan eten bij het speeltuintje. Weet je nog?'

Mama is nu ook wakker. 'Ja, Hans je had beloofd om te helpen.'

O ja, nu weet papa het weer. Vlug springt hij zijn bed uit.

Mama draait zich nog eens lekker om.

'Mama, jij moet ook helpen,' zegt Kolletje en ze trekt het dekbed weg.

'We moeten nog heel veel doen.'

Een tijdje later zijn Kolletje en papa bij het speeltuintje. Er staan al wat mensen te wachten. Een kleine vrachtwagen rijdt de straat in.

Hij is volgeladen met tafels, uit het buurthuis. Die mogen ze vandaag gebruiken.

Daar komt Dirk ook al aan met zijn vader. Hij heeft zijn knuffel Tijger meegenomen 'Hoi, Dirk!' groet Kolletje.

'Hoi, Kol, heb je ook zo'n honger? Ik lust wel, ik lust wel... een hele tijger!'

‘Een tijgerbrood, bedoel je zeker,’ zegt zijn vader lachend.

De mannen beginnen de tafels uit het vrachtwagentje te laden.

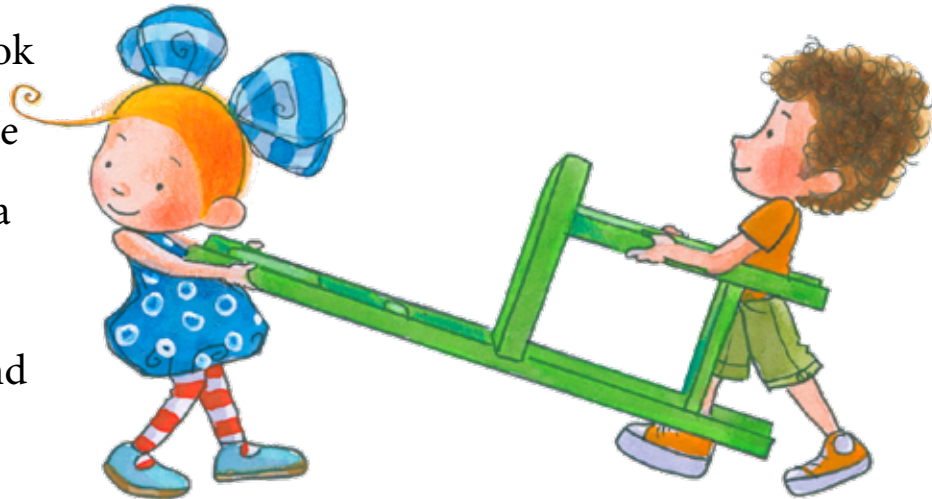
‘Zijn er ook stoelen bij?’ vraagt papa aan meneer Nelson, die ook helpt met uitladen.

‘Nee, iedereen moet stoelen van thuis meenemen en vergeet het tafelkleed niet.’

Kolletje krijgt een idee. ‘Papa, Dirk en ik gaan onze stoelen wel halen.’

Kolletje en Dirk leggen hun knuffels in de voortuin en rennen naar binnen. Samen slepen ze een stoel naar buiten. Het is zwaar werk.

Mama is intussen ook klaar. Keesje zit in de bolderwagen. Mama heeft een tafellaken en een picknickmand meegenomen.

‘Hoi, meneer De Jong!’ groet Kolletje. De oude man komt net aan geschuifeld achter zijn rollator. Hij heeft een baret op en het mandje van zijn rollator is gevuld met stokbroden. ‘Vandaag ben ik monsieur Le Jeune!’ roept meneer De Jong vrolijk.

‘Wat betekent dat?’ vraagt Kolletje. Dirk snapt het ook niet. Mama legt het uit. ‘Dat is Frans voor meneer De Jong.’

Doerak rent vrolijk tussen de mensen door. Buurman Harry struikelt bijna over hem als hij met een stoel naar buiten komt. ‘Mijn opa’s en oma’s komen ook,’ zegt Kolletje tegen Dirk. ‘En je tante Laetitia?’ vraagt Dirk. ‘Dat weet ik niet,’ zegt Kolletje. Ze hoopt dat haar liefste tante ook komt.

Vlug knijpt ze haar ogen dicht, denkt aan tante Laetitia aan de ontbijttafel en fluistert: 'Katharina Orselia Laetitia.' Daarna gaan ze weer verder met het sjouwen van de stoelen. Het wordt steeds drukker op straat. Ook mensen die Kolletje en Dirk niet zo goed kennen, van verderop in de straat doen mee. Er stopt een auto langs de stoep. Het zijn de opa's en oma's van Kolletje. Dan stapt er nog iemand uit. Het is tante Laetitia.

Kolletje rent naar de auto toe en geeft iedereen een knuffel.

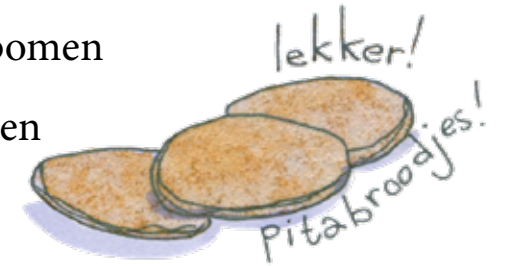
De opa's dragen een grote rieten mand met een deksel. Wat zou er inzitten? Kolletje en Dirk zijn heel nieuwsgierig, maar hebben geen tijd om te kijken. Want de tafels zijn nog niet allemaal gedekt en er moeten nog meer stoelen bij.

Postbode Najib en zijn moeder komen er nu ook aan. 'Ik heb een mand vol pitabroodjes mee!' roept Najib. 'Lekker!' roept Kolletje.

Het speeltuintje is te klein. De stoepen staan nu ook vol met tafels en stoelen. Buurman Harry heeft een vriend van de zwemclub uitgenodigd. Hij heet Stelios en komt uit Griekenland. Samen hangen ze slingers in de bomen en aan de lantaarnpalen. 'In Griekenland hebben we ook pita!' roept hij naar Najib.

Najib steekt zijn duim op. 'Je mag ze straks proeven.'

Want dat is de bedoeling. Iedereen neemt wat mee en alles wordt verdeeld over de tafels.

‘Daar heb je mijn oppas, Fleur!’ roept Kolletje. ‘Oehoe, Fleur! Hier ben ik!’ Fleur heeft een doos in het mandje voor op haar fiets.

Als alle tafels gedekt zijn en de stoelen klaarstaan, worden de mandjes met brood neergezet. Er is meergranenbrood, bruinbrood, tijgerbrood, stokbrood, pitabroodjes, rozijnenbrood en roggebrood. Maar ook schalen vol met vers fruit, zoals appels, mandarijnen, kiwi's, aardbeien, bananen en peren. Natuurlijk is er ook water, thee, melk en yoghurt.

Iedereen zoekt een plekje. Kolletje zit al naast Dirk, maar dan denkt ze ineens aan Waffie, die nog op het gras ligt. Vlug gaat ze hem halen en neemt ook Tijger voor Dirk mee.

Meneer Nelson, die het ontbijt heeft georganiseerd, wil net een toespraakje gaan houden als er een man met een winkelwagentje, waarin een roze speelgoedhond zit, komt aanlopen. Hij heeft een ruige baard en een rafelig petje op. Kolletje en Dirk kennen hem. Het is een meneer die geen huis heeft. Kolletje noemt hem de getverdemme meneer, omdat hij een beetje stinkt. Hij staart naar de tafels vol met lekkere ontbijdingen.

Iedereen kijkt naar hem. Dan nodigt meneer Nelson hem uit om ook aan tafel te komen. Er is genoeg voor iedereen. Aan het eind van de tafels is nog een plekje vrij.

Meneer Nelson neemt het woord. 'Lieve mensen, wat ben ik blij dat jullie allemaal naar dit geweldige ontbijtfeest zijn gekomen.

Niet alleen mensen uit de straat zijn aangeschoven, maar ook familie en vrienden. Wat een kleurrijk gezelschap. Mijn lieve vrouw komt uit Congo, ik kom uit Suriname, Najibs moeder is van Marokko en Stelios uit Griekenland.

Zijn er nog meer mensen uit andere landen?'

'Ik kom uit Duitsland!' roept een vrouw.

'Ik uit Polen!'

'Uit Finland!'

Meneer Nelson lacht. 'Bijna heel Europa zit aan tafel!'

'Ik kom uit Snorrenland!' roept opa Snor.

'Waar ligt dat?' vraagt meneer Nelson.

'Vlakbij Baardland,' grapt opa Snor.

Daar moet iedereen om lachen.

‘Dan wens ik jullie nu allemaal smakelijk eten!’ zegt meneer Nelson.

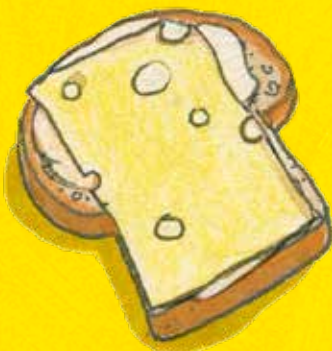
‘Eet smakelijk!’ roept iedereen.

De oude zwerver zegt niets. Die heeft zijn mond al vol en zit heel hard te smakken. Maar dat vindt niemand erg.

Kolletje heeft altijd haar rood-witte toversokken aan. Als ze haar naam Katharina Orselia Laetitia zegt, gebeuren er wonderlijke dingen. Samen met haar vriendje Dirk beleeft ze allerlei avonturen.

Tijdens een picknick in het park begint ineens het picknickkleed te bewegen. Hoe kan dat?

Bij de bakker zingen Kolletje en Dirk een leuk bakkerslied en ze doen mee aan het buurtontbijt. Mag de zwerver die langskomt mee-eten?

De samensteller van deze promotiecampagne is als enige verantwoordelijk voor de inhoud ervan. De Europese Commissie en het Uitvoerend Agentschap voor consumenten, gezondheid, landbouw en voeding (Chateau) aanvaardt geen aansprakelijkheid voor het gebruik dat kan worden gemaakt van de informatie die het campagnemateriaal bevat.

CAMPAGNE GEFINANCIERD
MET STEUN VAN
DE EUROPESE UNIE

DE EUROPESE UNIE STEUNT
CAMPAGNES VOOR DE PROMOTIE VAN
HOOGWAARDIGE LANDBOUWPRODUCTEN

ENJOY
IT'S FROM
EUROPE

